

Arrest

nr. 196 689 van 15 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GHYMERS
Livornostraat 45
1050 ELSENE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gelet op de beschikking van 8 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2017.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 8 december 2017 waaruit blijkt dat de debatten heropend werden.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF *loco* advocaat C. GHYMERS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Yoruba etnie. U bent geboren op 20 september 1992 in Lagos, waar u uw hele leven woonde.

In 2004-2005, wanneer u 12 à 13 jaar bent, wordt u samen met uw broer gedoopt. Hoewel uw vader, die uit een islamitische familie komt, zich reeds voor uw geboorte bekeerd had tot het christendom, wordt hij

diezelfde dag eveneens gedoopt. Enkele weken na de doop, geeft de familie van uw vader een boodschap aan uw moeder. Zij vragen dat uw vader zich naar het dorp in Ogun State begeeft. Uw vader gaat hier niet op in.

In de periode 2005-2006 vallen 7 mannen de gezinswoning binnen. De hele woning wordt vernield terwijl u, uw broer en uw ouders geslagen worden. Er wordt gedreigd u en uw broer te doden als uw vader niet naar het dorp in Ogun State gaat. Op aanraden van uw moeder, dient uw vader klacht in bij de politie. Omdat uw vader geen smeergeld kan betalen, onderneemt de politie niets.

In de periode 2006-2007 komt de familie van uw vader wederom naar de gezinswoning. Uw vader is niet aanwezig, maar u, uw broer en uw moeder worden geslagen en uw vader wordt beschuldigd zich bekeerd te hebben tot het christendom. Uw vader verzorgt zijn vrouw en beide zonen gedurende twee dagen. Wanneer uw vader na twee dagen opnieuw gaat werken, wordt hij ontslagen. Op aanraden van uw broer, gaat uw vader opnieuw naar de politie. De politie onderneemt echter niets.

In 2010 trekt u in bij uw vriend Taiwo. Enkele weken nadat u bij uw vriend ingetrokken bent, komt de familie van uw vader opnieuw naar de gezinswoning. Uw moeder is op dat moment alleen thuis. Er wordt haar gevraagd waar haar gezin is, maar zij vertelt dat niet te weten. Zij dient haar man te zeggen dat ze nog op hem wachten. De volgende dag komt de familie van uw vader naar de woning van uw vriend Taiwo. Uw vriend merkt dat zij gewapend zijn en verbergt u op het toilet. Uw vriend vertelt uw familie dat u de stad ingegaan bent. De familie van uw vader blijft aan de woning op u wachten, maar vertrekt die avond uiteindelijk. Wanneer zij weggaan, worden u en uw broer bedreigd. Taiwo raadt u aan het land te verlaten. Hij zamelt geld in om uw vertrek uit Nigeria te bekostigen. Rond maart 2011 verlaat u Nigeria en reist u via Niger, Libië, Italië en onbekende landen naar België, waar u in december 2011 toekomt.

In de periode 2013-2014 worden uw ouders en uw broer in de gezinswoning aangevallen. Uw broer besluit niet meer terug te keren naar de gezinswoning en verblijft sindsdien bij vrienden.

In februari 2016 worden uw vader en moeder thuis aangevallen door de familie van uw vader. Uw vader wordt met een mes neergestoken en overlijdt aan zijn verwondingen. Sindsdien heeft u geen contact meer met uw moeder.

U neemt in 2014 in België contact op met een advocaat die voor u een regularisatieaanvraag artikel 9 bis indient. Deze wordt geweigerd op 17 september 2014, waarna u een beroep indient tegen deze beslissing. Het beroep wordt op 11 oktober 2016 verworpen. U vraagt uiteindelijk op 25 januari 2017 asiel aan.

In het kader van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een Nigeriaans paspoort, een overlijdensakte en medische attest m.b.t. het overlijden van uw vader, een brief van uw advocaat, e-mails van uw broer en informatie over de situatie van christenen in Nigeria.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U verklaart rond maart 2011 Nigeria verlaten te hebben en in december van dat jaar in België toegekomen te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3) en sindsdien steeds in België verbleven te hebben. U vraagt echter pas op 25 januari 2017 asiel aan. Gevraagd naar de reden dat u pas in 2017 asiel aangevraagd heeft, verklaart u de wet niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 27). Het is echter verwonderlijk dat u tijdens uw langdurige verblijf in België de bescherming van de Belgische autoriteiten niet eerder inroept, **terwijl u reeds in Libië vernam dat België het veiligste land was om asiel aan te vragen** (verklaring DVZ, n°27). Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. U verklaart daarenboven dat u -pas- in de periode 2014-2015 contact had met een advocaat die u vertelde niet in aanmerking te komen voor asiel, maar wel een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis indiende (gehoorverslag CGVS, p. 15), waaruit blijkt dat u toch enige weet heeft van de mogelijkheden m.b.t. het in regel brengen van uw verblijfsstatuut. U verklaart daarenboven dat u in augustus of september 2016 uw huidige advocaat gecontacteerd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 27), die u erop wijst dat u de bescherming van de Belgische autoriteiten dient in te roepen, desondanks wacht u nog steeds 5 maanden vooraleer u alsnog asiel aanvraagt. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De begeleidende brief van uw advocaat m.b.t. uw laattijdige vraag tot internationale bescherming, wijzigt dit gegeven niet.

Bovendien blijkt uit het arrest van de CCE dd. 11/10/2016 betreffende uw beroep naar aanleiding van de weigering van uw aanvraag tot verblijf op basis van art. 9bis (aanvraag dd. 24/3/2014), dat u, alvast

volgens uw verklaringen in die procedure, in 2011 in België zou zijn aangekomen, met een paspoort. Tijdens uw asielpcedure maakt u op geen enkel moment gewag van dit document. Integendeel, u legt in het kader van uw asielpcedure een door de Nigeriaanse ambassade in Brussel in 2013 afgeleverd paspoort neer, waarover u nog verklaart dat het moeilijk te krijgen was omdat u diende aan te tonen dat u werkelijk Nigeriaan was (gehoorverslag CGVS, p. 17). Indien u reeds over een ander Nigeriaans paspoort beschikte zou dit alvast geholpen hebben om uw nieuw paspoort te verkrijgen. Bovendien verklaarde u dat u dit nieuwe paspoort ging halen omdat uw advocaat u zei dat het nodig was om uw identiteit te verifiëren (gehoorverslag CGVS, p. 17). Echter, er dient te worden vastgesteld dat u pas in 2014 een advocaat contacteerde in verband met uw verblijf in België (gehoorverslag CGVS, p. 15). Uw verklaringen over uw identiteitsdocumenten laten te wensen over.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen die u deed naar aanleiding van uw verblijfsprocedure op basis van art.9bis, dat u zelf zou bekeerd zijn tot het christendom en dat u door uw vader, die u wou vermoorden, en door de hele moslim-gemeenschap, werd vervolgd in Nigeria (zie arrest CCE n° 176 067 dd. 11/10/2016). Deze verklaringen zijn compleet tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegt in het kader van uw asielpcedure waarin u verklaarde dat het net uw vader was die zich bekeerde tot het christendom (u bekeerde zich niet aangezien u nooit moslim was en uw vader reeds bij uw geboorte christen was) en uw vader hierom vervolgd werd door zijn familie. Nergens uit uw verklaringen tijdens uw asielpcedure blijkt dat u door uw vader werd vervolgd, wel integendeel. **Deze totaal tegenstrijdige weergaves van de feiten tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.**

Deze vaststelling wordt bovendien bevestigd door meerdere andere ongeloofwaardige elementen in uw verklaringen :

Zo dient te worden vastgesteld dat u uw verblijf- en woonplaatsen binnen Nigeria niet coherent kan duiden. U verklaart voor het CGVS dat u geboren bent in Lagos, waarna u bij uw ouders inwoonde op 14 Moshood Bakare Street, Pedro, Gbagada Village, maar van 2010 tot 2011 bij uw vriend woonde op 12, Shofekuye Street, Shomolu (gehoorverslag CGVS, p. 3), beide plaatsen gelegen in Lagos State (zie informatie in uw administratieve dossier). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter dat u vanaf ca. 3-jarige leeftijd tot ca. 15-jarige leeftijd in Ogun State woonde (verklaring DVZ, 10), waarna u op het adres van uw ouders woonde in de wijk Pedro tot aan uw vertrek uit Nigeria. Bij de DVZ vermeldt u nergens dat u bijna een jaar bij uw vriend inwoonde. Daarenboven tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd of u ooit in Ogun State gewoond heeft, antwoordt u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 7). U later nogmaals gevraagd of u steeds op het adres van uw ouders in Morshood Bakare Street, Pedro, Gbagada Village, Lagos gewoond heeft voor u in 2010 bij uw vriend introk, antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 11). Later nogmaals gevraagd naar uw woonplaats, nl. uw woonplaats op het moment dat u gedoopt werd (gehoorverslag CGVS, p. 19), toen u 12 of 13 jaar was (gehoorverslag CGVS, p. 4), verklaart u wederom dat u op hetzelfde adres woonde, nl. 14 Moshood Bakare Street, Pedro, Gbagada Village. Daarenboven verklaart u voor het CGVS, wanneer u in uw eigen bewoordingen de problemen in uw thuisland uitlegt, "... in 2005-2006 ... Ik woonde al bij mijn vriend" (gehoorverslag CGVS, p. 8). **U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen binnen Nigeria. Er kan van u verwacht worden dat u zonder tegenstrijdigheden kan aangeven of u op het moment van uw doop woonde in Lagos State of Ogun State. Daarenboven kan van u verwacht worden dat u correct kan aangeven sinds wanneer u bij uw vriend woonde en dat u reeds bij de DVZ het zou vermelden dat u bijna een jaar bij uw vriend ingewoond heeft.**

Tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd of uw vader al christen was toen u geboren werd, antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaart verder dat uw vader u vertelde reeds op jonge leeftijd naar de kerk te gaan. U verklaart eveneens dat **uw vader gedoopt werd op de dag van uw eigen doop** (gehoorverslag CGVS, p. 6). Later tijdens het gehoor **gevraagd wanneer uw vader zich tot het christendom bekeerde, verklaart u dat niet te weten, maar wel dat hij gedoopt werd op dezelfde dag als u en uw broer** (gehoorverslag CGVS, p. 18). Later nogmaals gevraagd hoe u merkte dat hij zich tot het christendom bekeerd had, verklaart u dat hij u en uw broer altijd naar de kerk nam sinds u jong was (gehoorverslag CGVS, p. 19). Uit uw verklaringen blijkt dat u een onderscheid maakt tussen de doop van uw vader en de bekering van uw vader tot het christendom. Voor de DVZ verklaarde u echter dat **uw vader zich bekeerde tot het christendom toen u zelf ongeveer 12 of 13 jaar oud was** (vragenlijst CGVS, 3.5). U kan daarenboven weinig uitleg geven om welke reden uw vader zich tot het christendom bekeerde, u verklaart enkel dat uw vader niet van de religie (de islam) hield, maar weet niet om welke reden hij de islam de rug toekeerde (gehoorverslag CGVS, p. 19). **Gevraagd of uw vader u niet uitgelegd heeft waarom hij christen wou worden, antwoordt u ontkennend.** Er kan echter verwacht worden van u dat u, gezien de gevolgen van de bekering van uw vader op uw eigen leven, meer weet te vertellen over de redenen waarom uw vader zich bekeerde. U legt ontoereikende en tegenstrijdige verklaringen af over de bekering van uw vader tot het christendom.

Gevraagd naar de familie van uw ouders kan u zeer weinig vertellen, u kent namelijk de namen niet van uw grootouders en 'denkt' enkel dat uw oom Said heet en u 'denkt' dat hij diegene is die hen (waarmee u doelt op jullie vervolgers) altijd leidde (gehoorverslag CGVS, p. 12) en dat uw vader een zus had waarmee hij zeer close was (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd naar andere dingen die uw vader over zijn familie verteld had, kan u het zich niet meer herinneren. **Het is echter niet aannemelijk dat, indien de familie van uw vader u en uw familie vervolgt en jullie dermate opzoekt, u niet meer weet te vertellen over deze mensen.**

Er wordt opgemerkt dat de e-mails van uw broer verzonden werden van een e-mailadres dat gratis aangemaakt kan worden via de diensten van Google.com. De bewijswaarde van deze e-mails is daardoor zeer beperkt.

U legt een paspoort voor dat u in oktober 2013 verkregen heeft via de Nigeriaanse ambassade te Brussel. Het paspoort toont uw identiteit en uw herkomst aan, maar heeft geen betrekking op problemen die u in Nigeria ondervonden heeft en kan het voorgaande niet weerleggen.

U legt een overlijdensakte en een medisch certificaat m.b.t. de dood van uw vader voor. Beide documenten kunnen enkel de dood van uw vader vaststellen en dat hij overleden is aan de gevolgen van een messteek. Uit beide documenten blijkt echter nergens in welke omstandigheden uw vader verwond werd.

U legt eveneens informatie voor m.b.t. christenen in Nigeria, informatie die reeds gekend is bij het CGVS. Dit betreft algemene informatie die niet verwijst naar uw eigen situatie binnen Nigeria, waardoor deze het voorgaande niet kan wijzigen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw problemen met de familie van uw vader niet geloofwaardig zijn. Aangezien dit voor u de aanleiding was om uw land te verlaten, kan dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging in Nigeria.

Er kan ten slotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Lagos actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Omwille van bovenstaande redenen, kan u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Over de verwijten inzake de laattijdige asielaanvraag, zijn paspoort(en) en zijn verklaringen in het kader van zijn procedure 9bis, voert verzoeker aan:

"Er dient te worden herinnerd aan de verwerende partij om de intentie van verzoeker en de raad van zijn raadsheren correct te differentiëren.

Ten eerste dient te worden benadrukt dat het niet is omdat verzoeker heeft gehoord in Libië dat België inderdaad de beste plaats was om asiel in te dienen dat hij KENNIS heeft van de nodige maatregelen die er moeten getroffen worden om asiel aan te vragen en in te dienen. Het is niet voldoende dat een

asielzoeker de nood heeft om beschermd te worden om kennis te hebben van al de stappen die moeten worden ondernomen en de instituten die moeten worden aangesproken. Het tegenstrijdige aantonen zou volledig ontbreken aan ernst en zou enkel kunnen worden aangenomen indien verwerende partij zonder twijfel kan bewijzen dat ELKE asielzoeker die in België toekomt langs om het even welke weg volledige toegang krijgt tot alle informatie betreffende het indienen van een asielaanvraag, inclusief asielzoekers die noch Frans of Nederlands beheersen en die geen enkele kennis hebben in België.

Toen verzoeker in België toekwam wist hij niet wat hij moest doen.

De eerste jaren die verzoeker in België doorbracht zonder advocaat en zonder asiel aan te vragen kunnen hem dus niet kwalijk genomen worden.

Ten tweede is het niet omdat in de periode 2014-2015 de verzoeker contact had met een advocaat dat er van hem kan verwacht worden dat alles precies wordt gedaan zoals de wet het voorschrijft. In casu had de verzoeker volledig vertrouwen in zijn toenmalige advocaat. Echter deze laatste gaf hem zeer slechte raad door hem aan te sporen om een 9bis-aanvraag in te dienen. Verzoeker kon onmogelijk kennis hebben van de verschillende bestaande procedures en kon zich dus niet gegrond weigeren of beter weten.

Bij lezing van de aanvraag kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden;

- De verzoeker de angst omtrent de persecutie omwille van het christen-zijn al aanvoert en al had uitgelegd aan zijn advocaat

De advocaat de 9bis-aanvraag niet voldoende motiveert en niet opstelt volgende wettelijke vereisten. Dit doet twijfels reizen over de competentie van de raadsheer en bevestigt onze stelling van slechte raad.

- De inhoud van de brief verwijst inderdaad naar het feit dat de vader van verzoeker deze laatste wou doden.

Echter, omtrent dit laatste element is er geen twijfel rond het feit dat deze uitleg absurd lijkt geconfronteerd met de verklaringen van verzoeker. Inderdaad, dit element is een fout vanwege de raadsheer en niet de verzoeker, waarschijnlijk voortvloeiend uit een onbegrip tussen verzoeker en raadsheer. Het is duidelijk dat verzoeker nooit zulk een tegenstrijdigheid zou creëren in zijn verhaal. Integendeel, aangezien er al aanwijzingen zijn voor de incompetentie zijn toenmalige raadsheer, lijkt onze theorie van de fout van de advocaat perfect te kloppen.

De vraag is dan in hoeverre een asielzoeker moet boeten voor de fouten van zijn raadsheer die hem slechte raad gaf.

Dit als argument gebruiken in het kader van een negatieve beslissing na een verhoor op de CGVS slaat op niets en komt erop neer om geen kansen meer te geven aan verzoeker door hem een intentie aan te stellen die hij niet heeft (de CGVS geeft inderdaad de indruk dat verzoeker de Staat probeert te belien, terwijl dit niet het geval is). Door dit als eerste argument te gebruiken, plaatst de verwerende partij de aanvraag van de verzoeker al in een slecht daglicht, echter zonder gegronde reden.

Ten derde gaf de inleidende brief van de huidige raadsvrouw van verzoeker hier wel een uitleg voor. De verzoeker herhaalde deze uitleg tijdens het verhoor.

Dit betekent dat deze problematiek, omtrent het laattijdig indienen van de asielaanvraag en het indienen van een 9bis-aanvraag, al tweemaal TIJDIG werd verklaard en toegelicht voordat de negatieve beslissing werd uitgeleverd: éénmaal toen de asielaanvraag werd ingediend en een tweede maal bij aanvang van het verhoor op de CGVS. Dat de verwerende partij hier nog twijfels over heeft is buitensporig.

Er werd duidelijk geen enkele rekening gehouden met dit document, hoewel dit een officieel schrift vormt vanwege de legale raadsvrouw van de verzoeker.

Ten vierde dient te worden benadrukt dat de verzoeker een paspoort aanmaakte in **2013** bij de Nigeriaanse ambassade België. In **2011** is hij NIET toegekomen met een paspoort en hij heeft ZONDER paspoort gereisd via Lybië naar België. Hij is het paspoort gaan aanmaken op aanraden van zijn toenmalige raadsheer, die hem vertelde dat hij dit moest doen voor zijn 9bis-aanvraag. Opnieuw stellen we de competentie van deze advocaat ernstig in vraag. Belangrijk is dat verzoeker hier niet voor hoeft te boeten of buitensporig gestraft wordt voor het slecht handelen van zijn advocaat.

Vandaag wordt dit kwalijk genomen aan verzoeker omdat het beroep doen op de lokale autoriteiten in België in strijd zou zijn met zijn huidige vrees. Echter, er dient te worden vastgesteld dat in dit dossier de verzoeker zijn vader en diens gezin vreest en niet rechtstreeks de autoriteiten van zijn land. Het is belangrijk hier een onderscheid te maken. De paspoortaanvraag werd trouwens in 2013 ingediend, toen er nog geen asielprocedure lopende was. De verwerende partij kan zich niet beroepen op een actie van 2013, op basis van een slechte raad van een advocaat, om de gegrondheid van de huidige vrees van verzoeker te evalueren.

Dit gegeven werd eveneens reeds TIJDIG ter kennis gebracht van de verwerende partij. Dit kwam aan bod in het begin van het verhoor en werd al verklaard aan verwerende partij.

De tegenpartij weet dit allemaal want het kwam aan bod tijdens het verhoor:

(...)"

Omtrent zijn woon- en verblijfplaatsen in Nigeria, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker is geboren en getogen in Lagos. Hij heeft nergens anders gewoond. Zijn vader verliet Ogun nog voor zijn geboorte. Het enige andere adres dat verzoeker heeft gehad is bij zijn vriend tussen 2010 en 2011. Maar hij heeft nooit in Ogun gewoond.

Dit misverstand is waarschijnlijk ontstaan tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken.

(...)

Men dient vooraf te benadrukken dat de exacte vragen hier niet volledig genoteerd staan. Men kan dus niet weten hoe het gesprek is verlopen tussen verzoeker en vertaler. Echter, men merkt dat de antwoorden niet overeenkomen met de vragen. Eerst duidt de verzoeker telkens aan altijd in Lagos te hebben gewoond om vervolgens over Ogun State te praten. Echter, verzoeker legt uit dat dit een misverstand is: hij begon over Ogun State om op een andere vraag te antwoorden. Dit is NIET één van zijn woonplaatsen. Inderdaad, Ogun State komt niet overeen met wat hij net ervoor verklaarde. De verwerende partij geeft ont echter niet de mogelijkheid om het exacte gesprek te traceren maar er was duidelijk iets aan de hand met de vragenstelling aangezien verzoeker nooit heeft vermeld in Ogun State te hebben gewoond. Verwerende partij had hier dieper moeten op ingaan en dit correct navragen.

Verwerende partij had hier dieper moeten op ingaan wanneer zij de indruk kreeg dat deze hierboven vermelde verklaringen niet overeenkwamen met de verklaringen tijdens het CGVS-verhoor.

Dit getuigt van een groot gebrek aan analyse.

De verklaringen van verzoeker bevestigen bovenvermelde opmerkingen:

(...)

Men merkt dat dit telkens weer door verzoeker wordt bevestigd.

Verzoeker verklaart zelfs op een gegeven moment dat hij de taal van Ogun State niet spreekt:

(...)

Opnieuw houdt de tegenpartij hier geen enkele rekening mee terwijl deze verklaringen bevestigen wat de verzoeker eerder verklaarde. Het totaal gebrek aan analyse van ALLE verklaringen van de verzoeker doet vragen rijzen over de correcte behandeling van het dossier."

Omtrent de religie van zijn vader, voert verzoeker aan:

"Men merkt meteen dat er een misverstand ontstond tussen de termen BEKERING en DOOP, zowel voor verzoeker als voor de PO.

Opnieuw geeft de verwerende partij ons niet de mogelijkheid om de exacte gang van het gesprek en de precieze vragen na te gaan aangezien het verhoor in het Engels verliep en de nota's van de PO in het administratief dossier in het Nederlands werden opgesteld. Er is geen zekerheid dat dit de volledige en exacte weergave is van de verklaringen van de verzoeker.

In België is het de gewoonte om zich te bekeren via de doop. Deze twee acties vormen een paar en worden meestal tegelijkertijd uitgevoerd. In Afrika, integendeel, zijn deze twee acties gescheiden. De verzoeker heeft inderdaad aangeduid dat zijn vader zich had bekeerd nog voor zijn geboorte en dat hij slechts veel later gedoopt werd. Deze twee verklaringen zijn niet onverenigbaar. De PO had moeten graven naar de exacte gewoontes van de Afrikaanse cultuur om te begrijpen hoe deze zaken precies verlopen in land van cultuur. Er kan minstens verwacht worden van de verwerende partij dat zij rekening houdt met het verschil van culturen en de gewoontes die vaak volledig verschillende van de onze aangezien dit de essentie van haar taak is!

Dit wordt bevestigd in bijgevoegd document dat het verschil tussen de twee acties uitlegt en attesteert dat een klein tót grote tijdsplan tussen de twee kan bestaan (stuk 3).

Zoals al vermeld bekeerde de vader van de verzoeker zich al voor de geboorte van deze laatste. Dit verklaart ook waarom verzoeker niet de precieze redenen van deze bekering kent en in welke mate dit normaal is gezien de omstandigheden. Hij is echter wel als christen geboren gezien zijn vader zich voor de geboorte had bekeerd.

Verwachten van verzoeker dat hij de redenen van een persoonlijke keuze van iemand anders kan verklaren, toen hij bovendien niet geboren was, is buitensporig.

In ieder geval is de verzoeker in staat om de persecuties tegen zijn vader vanwege zijn gezin uit te leggen en te illustreren aan de hand van de gebeurtenis die hij ook heeft meegemaakt. Hierbij wordt hij zeer emotioneel. Zijn verklaringen zijn zeer doorleefd:

(...)"

Waar hem onwetendheid wordt verweten over de familie van zijn ouders, stelt verzoeker:

"Toen de vader van de verzoeker ervoor koos om van religie te veranderen werd deze al vervolgd door zijn familie. Dit is de reden waarom hij van Ogun State naar Lagos verhuisde. Hij heeft uitgelegd aan zijn zoon dat hij veel problemen had met zijn familie en deze hem achtervolgden, reden waarom hij zich in Lagos verstopte en alle contact had verbroken. Het is logisch dat gezien het contact was verbroken,

verzoeker geen kennis had van de verschillende leden van de familie. Hij zocht er niet naar maar wist dat er vervolgingen waren door de uitleg van zijn vader. Hij hoorde zijn vader ook spreken over een zekere Said."

Over de neergelegde documenten, voert verzoeker aan:

"Men verwijst naar het bovenvermelde omtrent het paspoort van verzoeker.(stuk 4)

Men benadrukt het feit dat de verzoeker inderdaad een overlijdensakte neerlegt en dat dit al zeer veel is voor een asielzoeker. Een overlijdensakte vermeldt slechts sporadisch hoe de persoon is overleden maar niet door wie en in welke omstandigheden. Dit is ook niet het geval in België. Verwerende partij weet dat de verzoeker geen enkele andere manier heeft om aan te tonen hoe zijn vader gestorven is buiten door middel van zijn verklaringen. Meer van verzoeker verwachten zou buitensporig zijn.

Verzoeker heeft inderdaad geen andere documenten aangezien hij geen beroep kon doen op de lokale autoriteiten om steun te krijgen. Hij heeft uitgelegd dat om slechts een klacht in te dienen er al een grote som geld moet worden betaald (10.000 nira). De rest van de enquête verloopt op dezelfde manier. Indien men resultaat wilt, moet men nog meer betalen. Iedereen is hiervan op de hoogte in het land. Alle diensten werken op basis van de corruptie. Het gezin van verzoeker had hier het nodige geld niet voor en kon zich dus ook niet beschermen in Nigeria zelf.

Verwerende partij heeft hier geen enkel onderzoek naar gedaan en heeft volledig nagelaten om dit aspect te analyseren, hoewel dit duidelijk werd aangegeven door de verzoeker zelf.

Elke uitgeleverd document was van belang voor verzoeker, dit bleek duidelijk uit zijn verklaringen:

(...)

De verwerende partij kiest ervoor om sommige documenten volledig opzij te leggen en NIET te analyseren (bv. emails van de broer), hoewel de verzoeker uitlegt waarom hij ze uitlevert. Opnieuw is er een volledig gebrek aan correcte analyse van het dossier."

Verder betoogt verzoeker:

"De bestreden beslissing beperkt zich tot het stellen dat de algemene informatie over de christenen in Nigeria die de verzoeker uitlevert geen betrekking heeft tot zijn situatie.

Deze constatacie is problematisch in verschillende opzichten.

Ten eerste kan men vaststellen dat het christendom van de verzoeker op geen enkel moment getest werd, zoals de CGVS gewoonlijk doet om de religie van de persoon te achterhalen. Dit getuigt van een volledig gebrek aan analyse en correcte behandeling van het dossier. Aangezien het christendom één van de aangevoerde vervolgingsgronden was, kon de verwerende partij er niet naast kijken. Indien de verwerende partij de pertinente vragen had gesteld, had de verwerende partij kunnen achterhalen dat de verzoeker perfect de doop kan beschrijven, de rituelen van het christendom en de waarden die hij in het kader van deze religie aanwerft en toepast.

Het valt op dat er ook geen enkele rekening werd gehouden met het feit dat de verzoeker zeer precies vertelde over hoe de familie van zijn vader bij hem thuis kwam met bedreigingen geadresseerd aan zijn vader. Hij vertelde hoe zijn moeder doodsbang was en hoe de kinderen gewond waren maar niet naar het ziekenhuis konden gaan door gebrek aan financiële middelen. Dit alles wordt verteld aan de hand van koelbloedige details, die niet zomaar kunnen worden uitgevonden.

De verzoeker is ook in staat om een precieze weergave te geven van zijn doopsel, van de priester die dit doopsel heeft uitgevoerd en van de kerk waar dit gebeurde (p. 4 en 5 van het CGVS-verhoor).

Verzoeker getuigt zelfs van een praktiserende christen te zijn in België. Hij begeeft zich vaak naar de Kerk (p. 5 verhoor)

De verzoeker heeft voldoende elementen gegeven om de geloofwaardigheid van zijn relaas te staven. Echter, verwerende partij laat na om een groot deel van het dossier na te kijken.

Ten tweede is de veiligheidssituatie van de christenen in Nigeria WEL relevant. Inderdaad, in de bestreden beslissing wordt er met geen woord gerept over de geloofwaardigheid van de religie van de verzoeker. Dit betekent dat ze dan ook niet betwist wordt. Dit betekent dat het de taak van de CGVS is om de mogelijke vervolging van de verzoeker deels op basis van de algemene situatie in het land moet achterhalen.

Dit werd niet gedaan aangezien enerzijds de uitgeleverde informatie opzij wordt geschoven en anderzijds de bestreden beslissing geen enkele informatie aanreikt over de thematiek.

Er dient te worden toegevoegd dat indien de geloofwaardigheid van de religie van de verzoeker in vraag werd gesteld (quod non), er toch moet rekening gehouden worden met de religie van de vader, die gevolgen kan hebben voor de zoon.

Hier werd niets van in toepassing gebracht.

Ten derde valt op dat in het administratief dossier GEEN ENKEL document werd toegevoegd met betrekking tot de situatie van de christenen in Nigeria. Zoals bovenvermeld wordt de religie van verzoeker niet in vraag gesteld, of ten minste niet geldig in vraag gesteld. Indien de tegenpartij

aanhaalt dat christenen in Nigeria geen probleem ondervinden, dient ze dat ook aan te tonen aan de hand van rapporten die het tegendeel van de stukken die verzoeker uitleverde, aantonen. Vooral omdat verzoeker meermaals verwees naar de persecutie van christenen in zijn regio.

In dit beroep voegen wij bronnen toe die, volgens ons, de vervolging van christenen, zoals verzoeker deze illustreert, bevestigt.

Deze bronnen hebben ook als bedoeling om de context van religie te schetsen in Nigeria, aangezien de tegenpartij hierover geen enkele informatie verschaft."

Verzoeker citeert vervolgens uit algemene informatie en persartikels omtrent de religieuze context in Nigeria.

Verzoeker vervolgt:

"De verwerende partij baseert zich op verschillende elementen om te besluiten dat het asielrelaas van de verzoeker niet geloofwaardig genoeg.

Echter, wij voegen bij huidig beroep een email toe van de verzoeker gericht tot zijn advocaat, waarin hij zijn situatie en probleem opnieuw gedetailleerd uitlegt. Men merkt dat deze versie overeenkomt met de verklaringen die hij op de CGVS gaf. Dit betekent dat verzoeker erin slaagt om telkens opnieuw dezelfde versie te geven, wat de geloofwaardigheid van zijn relaas versterkt **(stuk 5)**

Volgens ons vinden deze elementen oorsprong in foutieve redeneringen en dienen dus niet in rekening genomen te worden."

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

2.1.2. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij betoogt:

"Er werd in vorig hoofdstuk al uitvoerig gemotiveerd over de situatie van christenen in Nigeria. Men stelt vast dat Boko Haram ook in deze discriminatie meedoet.

De bovenvermelde bronnen geven ook een beeld van de algemene levensomstandigheden in het land.

Verwerende partij beperkt zich tot het uitleveren van twee algemene rapporten in het administratief dossier en deze informatie samen te vatten in een algemeen paragraaf in de bestreden beslissing. Dit is echter onvoldoende.

Men verwijst naar bovenstaande informatie om dit paragraaf tegen te spreken.

Het past hem het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen, om de reden dat enerzijds, verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het voorwerp zal zijn van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen en anderzijds, om reden dat er een ernstige bedreiging is van het leven of de persoon van een burger (wat verzoeker is) als gevolg van blind geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict;"

Vervolgens verwijst verzoeker naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 EVRM en geeft hij een algemene uiteenzetting omtrent deze bepalingen. "In casu meent verzoeker dat hij zich in een uitzonderlijke situatie van blind geweld bevindt en dat enkel zijn aanwezigheid op het grondgebied constitutief is voor een reëel risico voor zijn leven of zijn fysieke integriteit;

(...)

Het is dus duidelijk dat, in tegenstelling tot dat de verwerende partij beweert, de verzoeker wel recht heeft op de subsidiaire bescherming en dat de verwerende partij de zaak dus niet concreet heeft geanalyseerd, rekening houdend met alle elementen van de zaak. Ze schendt de voorwaarden van de wet die moeten worden bestudeerd in geval van analyse voor het toekennen van het beschermingsstatuut.

Rekening houdend met alle bovenstaande element kan er worden besloten dat verwerende partij schendt dus artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, het algemene principe van goede administratie, nauwkeurigheid en zorgvuldigheid en het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

2.1.3. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing.

Hij voert aan:

"De verwerende partij heeft nagelaten een nauwkeurig en aandachtig onderzoek te doen van alle elementen van de zaak;

Het CGVS baseert zich op een fout (zie voorgaande) en dat uit dezen hoofde alleen al de bestreden beslissing minstens moet vernietigd worden;

De verzoeker meent dat hij een risicoprofiel heeft en dat een uitgebreide analyse van zijn situatie vereist moet worden. De analyse die de tegenpartij heeft uitgeleverd is onvoldoende.

Hoger werd aangetoond dat verzoeker meerdere risicoprofielen verenigd en dat er aldus een zorgvuldige analyse moet uitgevoerd worden van de risico's die hij loopt;

De opgegeven redenen in de beslissing geven blijk van bepaalde lacunes binnen de CGVS en niet beantwoorden aan de verplichting om een minutieus onderzoek te doen van een risicoprofiel;"

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een brief van zijn kerk (bijlage 3), een kopie van zijn paspoort (bijlage 4) en een e-mail van verzoeker aan zijn advocaat (bijlage 5) bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in gevolge zijn religie en deze van zijn familieleden.

De ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming wordt daarbij echter op manifeste wijze ondermijnd door verzoekers bijzonder laattijdige asielaanvraag in België. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U verklaart rond maart 2011 Nigeria verlaten te hebben en in december van dat jaar in België toegekomen te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3) en sindsdien steeds in België verbleven te hebben. U vraagt echter pas op 25 januari 2017 asiel aan. Gevraagd naar de reden dat u pas in 2017 asiel aangevraagd heeft, verklaart u de wet niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 27). Het is echter verwonderlijk dat u tijdens uw langdurige verblijf in België de bescherming van de Belgische autoriteiten niet eerder inroept, terwijl u reeds in Libië vernam dat België het veiligste land was om asiel aan te vragen (verklaring DVZ, n°27). Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. U verklaart daarenboven dat u -pas- in de periode 2014-2015 contact had met een advocaat die u vertelde niet in aanmerking te komen voor asiel, maar wel een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis indiende (gehoorverslag CGVS, p. 15), waaruit blijkt dat u toch enige weet heeft van de mogelijkheden m.b.t. het in regel brengen van uw verblijfsstatuut. U verklaart daarenboven dat u in augustus of september 2016 uw huidige advocaat gecontacteerd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 27), die u erop wijst dat u de bescherming van de Belgische autoriteiten dient in te roepen, desondanks wacht u nog steeds 5 maanden vooraleer u alsnog asiel aanvraagt. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De begeleidende brief van uw advocaat m.b.t. uw laattijdige vraag tot internationale bescherming, wijzigt dit gegeven niet."

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven.

Hij tracht namelijk ten onrechte de verantwoordelijkheid voor zijn laattijdige asielaanvraag volledig bij derden te leggen. Indien verzoeker werkelijk internationale bescherming behoeft, kon worden verwacht dat hij bij aankomst in Europa of onmiddellijk daarna, van wanneer hij daartoe de kans had,

terdege zou hebben nagegaan welke de mogelijkheden waren om internationale bescherming te verkrijgen en een asielaanvraag zou hebben ingediend. Dit geldt des te meer nu hij reeds in Libië duidelijk op de hoogte was van het gegeven dat hij in België asiel kon aanvragen. Aldus biedt verzoeker vooreerst geen dienstige verklaring voor het gegeven waarom hij pas in 2014 een advocaat raadpleegde. Inzake de bewering dat zijn toenmalige advocaat hem slecht advies zou hebben gegeven, hem zou hebben afgeraden om asiel aan te vragen en een andere procedure inleidde, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker hiervoor, in tegenstelling met wat hij voorhoudt, wel degelijk de verantwoordelijkheid draagt. Het is namelijk verzoeker die instaat en verantwoordelijk is voor de organisatie van zijn verdediging. Eventuele fouten en tekortkomingen begaan door een advocaat in het kader van een procedure worden toegerekend aan de partij waarvoor deze advocaat als procesvertegenwoordiger optreedt en maken voor die partij geen geval van overmacht uit. Derhalve is het niet ernstig van verzoeker om alle verantwoordelijkheid af te schuiven op de advocaat die hem bijstond in de periode 2014-2016.

In de brief van verzoekers advocaat (administratief dossier, map 'documenten') worden dezelfde redenen aangehaald voor verzoekers laattijdige asielaanvraag als deze die reeds hoger werden besproken. Bijgevolg doet deze brief geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker de terechte vaststelling onverlet laat dat hij ook nadat hij door zijn nieuwe advocaat werd op de hoogte gesteld omtrent de asielprocedure nog maandenlang talmde alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen.

Dat verzoeker dermate lang talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Bovendien blijkt uit het arrest van de CCE dd. 11/10/2016 betreffende uw beroep naar aanleiding van de weigering van uw aanvraag tot verblijf op basis van art. 9bis (aanvraag dd. 24/3/2014), dat u, alvast volgens uw verklaringen in die procedure, in 2011 in België zou zijn aangekomen, met een paspoort. Tijdens uw asielprocedure maakt u op geen enkel moment gewag van dit document. Integendeel, u legt in het kader van uw asielprocedure een door de Nigeriaanse ambassade in Brussel in 2013 afgeleverd paspoort neer, waarover u nog verklaart dat het moeilijk te krijgen was omdat u diende aan te tonen dat u werkelijk Nigeriaan was (gehoorverslag CGVS, p. 17). Indien u reeds over een ander Nigeriaans paspoort beschikte zou dit alvast geholpen hebben om uw nieuw paspoort te verkrijgen. Bovendien verklaarde u dat u dit nieuwe paspoort ging halen omdat uw advocaat u zei dat het nodig was om uw identiteit te verifiëren (gehoorverslag CGVS, p. 17). Echter, er dient te worden vastgesteld dat u pas in 2014 een advocaat contacteerde in verband met uw verblijf in België (gehoorverslag CGVS, p. 15). Uw verklaringen over uw identiteitsdocumenten laten te wensen over."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

De bewering dat verzoeker in 2011 niet in België aankwam met een paspoort is in strijd met verzoekers gezegden in het kader van zijn aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar eventuele fouten van zijn toenmalige, incompetente advocaat, kan omwille van de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Met de loutere herhaling en bevestiging van de verklaring dat hij het neergelegde paspoort in 2013 ging afhalen op aanraden van zijn toenmalige raadsman, gaat verzoeker volledig voorbij aan de vaststelling dat deze verklaring in strijd is met het gegeven dat hij pas in 2014 een advocaat contacteerde.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*"Bovendien blijkt uit uw verklaringen die u deed naar aanleiding van uw verblijfsprocedure op basis van art.9bis, dat u zelf zou bekeerd zijn tot het christendom en dat u door uw vader, die u wou vermoorden, en door de hele moslim-gemeenschap, werd vervolgd in Nigeria (zie arrest CCE n° 176 067 dd. 11/10/2016). Deze verklaringen zijn compleet tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegt in het kader van uw asielprocedure waarin u verklaarde dat het net uw vader was die zich bekeerde tot het christendom (u bekeerde zich niet aangezien u nooit moslim was en uw vader reeds bij uw geboorte christen was) en uw vader hierom vervolgd werd door zijn familie. Nergens uit uw verklaringen tijdens uw asielprocedure blijkt dat u door uw vader werd vervolgd, wel integendeel. **Deze totaal tegenstrijdige weergaves van de feiten tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.**"*

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten.

Andermaal komt hij niet verder dan te verwijzen naar de beweemde fouten en incompetentie van zijn toenmalige advocaat. Zoals reeds hoger werd aangegeven, dienen deze fouten aan verzoeker te worden toegeschreven.

Ook de inhoud van de brief die verzoekers huidige advocaat op 17 januari 2017 opstelde is overigens manifest in strijd met verzoekers verklaringen in de loop van zijn asielprocedure. Blijkens de brief van verzoekers advocaat zou verzoekers vader zich hebben bekeerd in 2009-2010 en zouden de problemen van verzoeker dan ook zijn begonnen (administratief dossier, map 'documenten'). Blijkens verzoekers gezegden in de loop van zijn asielprocedure zou zijn vader zich echter reeds veel eerder hebben bekeerd en zouden verzoekers problemen reeds jaren voor de periode 2009-2010 (met name in 2004-2005) zijn begonnen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4, 6, 8, 18; vragenlijst, nr.3.5.).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Zo dient te worden vastgesteld dat u uw verblijf- en woonplaatsen binnen Nigeria niet coherent kan duiden. U verklaart voor het CGVS dat u geboren bent in Lagos, waarna u bij uw ouders inwoonde op 14 Moshood Bakare Street, Pedro, Gbagada Village, maar van 2010 tot 2011 bij uw vriend woonde op 12, Shofekuye Street, Shomolu (gehoorverslag CGVS, p. 3), beide plaatsen gelegen in Lagos State (zie informatie in uw administratieve dossier). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter dat u vanaf ca. 3-jarige leeftijd tot ca. 15-jarige leeftijd in Ogun State woonde (verklaring DVZ, 10), waarna u op het adres van uw ouders woonde in de wijk Pedro tot aan uw vertrek uit Nigeria. Bij de DVZ vermeldt u nergens dat u bijna een jaar bij uw vriend inwoonde. Daarenboven tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd of u ooit in Ogun State gewoond heeft, antwoordt u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 7). U later nogmaals gevraagd of u steeds op het adres van uw ouders in Morshood Bakare Street, Pedro, Gbagada Village, Lagos gewoond heeft voor u in 2010 bij uw vriend introk, antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 11). Later nogmaals gevraagd naar uw woonplaats, nl. uw woonplaats op het moment dat u gedoopt werd (gehoorverslag CGVS, p. 19), toen u 12 of 13 jaar was (gehoorverslag CGVS, p. 4), verklaart u wederom dat u op hetzelfde adres woonde, nl. 14 Moshood Bakare Street, Pedro, Gbagada Village. Daarenboven verklaart u voor het CGVS, wanneer u in uw eigen bewoordingen de problemen in uw thuisland uitlegt, “... in 2005-2006 ... Ik woonde al bij mijn vriend” (gehoorverslag CGVS, p. 8). **U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen binnen Nigeria. Er kan van u verwacht worden dat u zonder tegenstrijdigheden kan aangeven of u op het moment van uw doop woonde in Lagos State of Ogun State. Daarenboven kan van u verwacht worden dat u correct kan aangeven sinds wanneer u bij uw vriend woonde en dat u reeds bij de DVZ het zou vermelden dat u bijna een jaar bij uw vriend ingewoond heeft.”**

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Dat er bij de DVZ (al dan niet ingevolge de vraagstelling) een misverstand zou zijn gerezen, kan gelet op de duidelijke aard van verzoekers verklaringen aldaar niet worden gevolgd. Verzoeker gaf bij de DVZ in duidelijke bewoordingen aan dat hij van op ongeveer driejarige leeftijd tot zijn vertrek naar Lagos op ongeveer vijftienjarige leeftijd woonde in de “Ogun State – straat herinner ik mij momenteel niet meer – provincie Ogun State. Ik verbleef er op verschillende adressen”. Tevens stelde hij duidelijk dat hij (slechts) de laatste twee of drie jaar voor zijn vertrek uit Nigeria verbleef in de “Stad Lagos, Moshood Bakarystraat 14 – wijk ‘Pedro’ – provincie Lagos (Nigeria)” (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Verzoeker ondertekende deze verklaringen bovendien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Engels. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Bovendien formuleerde verzoeker bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS geen noemenswaardige opmerkingen bij het verloop van het gehoor bij de DVZ (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2).

Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat verzoeker met zijn beweringen over het vermeende misverstand bij de DVZ (over zijn woonachtig zijn in de Ogun State) geen uitleg biedt voor het gegeven dat hij meermaals tegenstrijdige verklaringen aflegde over het jaar waarin hij bij zijn vriend zou hebben verbleven. In de mate dat verzoeker aanvoert dat het CGVS er dieper op had moeten ingaan en dit correct navragen, wijst de Raad erop dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat het CGVS de asielzoeker vooraf moet confronteren met de informatie waarover hij beschikt en op grond waarvan hij zijn beslissing neemt.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U kan daarenboven weinig uitleg geven om welke reden uw vader zich tot het christendom bekeerde, u verklaart enkel dat uw vader niet van de religie (de islam) hield, maar weet niet om welke reden hij de islam de rug toekeerde (gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of uw vader u niet uitgelegd heeft waarom hij christen wou worden, antwoordt u ontkennend. Er kan echter verwacht worden van u dat u, gezien de gevolgen van de bekering van uw vader op uw eigen leven, meer weet te vertellen over de redenen waarom uw vader zich bekeerde.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Dat zijn vader zich reeds voor zijn geboorte bekeerde, kan verzoekers onwetendheid niet verklaren. Indien verzoeker en diens familieleden omwille van het feit dat zijn vader zich zou hebben bekeerd werkelijk jarenlang werden geterroriseerd door de familie van verzoekers vader, kon redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers vader zou hebben uitgelegd waarom hij zich bekeerde. Eveneens mocht worden verwacht dat verzoeker zich hierover zou hebben geïnformeerd.

In de mate verzoeker aangeeft dat hij niet in de mogelijkheid werd gesteld om de exacte gang van het gesprek en de precieze vragen na te gaan omdat het gehoor in het Engels verliep en de nota's in het Nederlands werden opgesteld, waardoor er geen zekerheid is dat dit de volledige en exacte weergave is van verzoekers verklaringen, moet worden gesteld dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de ambtenaar die het interview met de asielzoeker afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal; evenmin aan de ambtenaar verbiedt zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst. Aan de ambtenaar van de verwerende partij wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld.

Indien zijn relaas beruiste op de waarheid, mocht eveneens worden verwacht dat verzoeker beter op de hoogte zou zijn geweest van (de identiteit van) zijn vervolgers. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*"Gevraagd naar de familie van uw ouders kan u zeer weinig vertellen, u kent namelijk de namen niet van uw grootouders en 'denkt' enkel dat uw oom Said heet en u 'denkt' dat hij diegene is die hen (waarmee u doelt op jullie vervolgers) altijd leidde (gehoorverslag CGVS, p. 12) en dat uw vader een zus had waarmee hij zeer close was (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd naar andere dingen die uw vader over zijn familie verteld had, kan u het zich niet meer herinneren. **Het is echter niet aannemelijk dat, indien de familie van uw vader u en uw familie vervolgt en jullie dermate opzoekt, u niet meer weet te vertellen over deze mensen.**"*

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Dat het contact verbroken werd, staat er niet aan in de weg dat van hem mocht worden verwacht dat hij zich zou hebben geïnformeerd over zijn vervolgers. Eveneens kon worden verwacht dat zijn vader hem hierover spontaan zou hebben geïnformeerd. Aangezien de familie van zijn vader meermaals zou zijn langsgesproken en daarbij verzoeker en diens familieleden ernstig zou hebben bedreigd en mishandeld, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet beter op de hoogte was omtrent zijn vervolgers.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat de door verzoeker geschetste gang van zaken niet plausibel is. Dat zijn familieleden jarenlang op hetzelfde adres bleef wonen ondanks dat zij daar meermaals werden gevonden, bedreigd en mishandeld, is niet geloofwaardig. Evenmin kan worden ingezien waarop de familie van verzoekers vader zich jarenlang zou vergenoegen met deze bedreigingen en mishandelingen om vervolgens, twaalf jaar na datum, plots over te gaan tot het vermoorden van verzoekers vader. Verzoeker kon voor deze vaststelling overigens geen dienstige uitleg verschaffen. Dat de familie van zijn vader er al die jaren van zou zijn uitgegaan dat zijn vader wel tot inzicht zou komen, is namelijk geheel niet geloofwaardig (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.25).

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielrelaas en vrees voor vervolging.

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten') zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

De kopie van verzoekers paspoort, waarvan eveneens een pagina bij het verzoekschrift wordt gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4), bevat geen gegevens die aan voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen.

Aan de in het administratief dossier opgenomen documenten inzake het overlijden van verzoekers vader kan slechts een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Zulke documenten kunnen op zich echter niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. Hoe dan ook wordt omtrent deze documenten in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

"U legt een overlijdensakte en een medisch certificaat m.b.t. de dood van uw vader voor. Beide documenten kunnen enkel de dood van uw vader vaststellen en dat hij overleden is aan de gevolgen van een messteek. Uit beide documenten blijkt echter nergens in welke omstandigheden uw vader verwond werd."

De brief van verzoekers advocaat werd, voor zover relevant, reeds hoger besproken. Voor het overige bevat deze geen elementen die afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De e-mails die zouden uitgaan van verzoekers broer werden verstuurd van een Gmail-adres. Zulk adres kan door eenieder zijn aangemaakt. Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat de e-mails uitgaan van verzoekers broer. Zo dit al zo zou zijn, dan nog dient te worden vastgesteld dat deze e-mails uitgaan van een persoon waarmee verzoeker een nauwe familiale band vertoond. Derhalve kunnen zij eenvoudigweg in scene gezet zijn, gaan zij niet uit van een objectieve bron en kan aan de inhoud van deze e-mails geen objectieve bewijswaarde worden gehecht.

Uit de informatie in het administratief dossier omtrent de situatie van christenen in Nigeria kan, net als uit de informatie die verzoeker in dit kader aanhaalt in het verzoekschrift, niet worden afgeleid dat de situatie voor christenen in (het overigens overwegend christelijke) Zuiden van Nigeria dermate ernstig zou zijn dat een loutere aanwezigheid als christen aldaar zou volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Verzoeker dient het bestaan van zulke vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Hij blijft hier blijkens het voorgaande in gebreke.

De documenten die benevens de reeds hoger besproken stukken bij het verzoekschrift worden gevoegd kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

De brief van verzoekers kerk bevat geen gegevens die betrekking hebben op het asielrelaas of die anderszins afbreuk kunnen doen aan voormelde vaststellingen.

In de e-mail opgesteld door verzoeker geeft verzoeker andermaal een overzicht van zijn asielmotieven. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de voormelde, omtrent deze asielmotieven gedane vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') wordt omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in de bestreden beslissing voorts met redenen gesteld:

"Er kan ten slotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Lagos actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een

gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Integendeel blijkt ook uit de informatie die verzoeker aanhaalt in het onderhavige verzoekschrift duidelijk dat het conflict met Boko Haram en het hiermee gepaard gaande geweld zich hoofdzakelijk afspeelt in het Noordoosten van Nigeria. Bijgevolg kan uit deze informatie geheel niet worden afgeleid dat de situatie in verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Nigeria zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF